

гаритъ до Императора Никыфора, а въ вторѣтъ злочеститъ боеве на Никыфора и Михаила противу Българитъ и онова що има за Льва до коронясваніето му, като императоръ Цареградскый, въ третѣтъ неговитъ военны дѣйствія противу Българитъ, а въ четвъртъ и послѣднѣ часть за политикѣтъ на този мъжъ и жалкытъ му сетнины.

А.

Когато Византійската държава външно ся расклащаше отъ толкозь опасны врагове, и изгуби постепенно подалечнытъ си области, а вътрѣшно падаше нравственно поради размѣсваніето си съ разны варварскы племена, и поради напущаніето да ся обработва Еллинското писмо, прѣдставятъ ся на срѣдь Българитъ, народъ отъ турско или турійско (?) происхождение б), които слѣзньвше отъ

б) Древнитъ историци както и послѣднитъ критики различно говорятъ за происхожденіето на Българитъ, а за названіето имъ еше по-вече.

Едни казувать че тѣ были Татарско происхождение; други че сѣ Финни или Чуды, трети пъкъ нѣкои искать гы да сѣ Славены. Ный неможемъ да кажемъ положително нищо за това, като нерѣшенъ еше този въпросъ, само толкозь ще забвѣжимъ че, при всички тъмны и противурѣчущы историческы свидѣтелства за Българитъ че сѣ отъ Финско или Татарско происхождение ный можемъ да си гы сматрамы като чисты Славены.

Колкото за названіето *Блгари*, *Блмари* и *Бугари* мнѣніята сѣ пакъ еше по-различны. По-вечето или почти всички ветхы писатели казвать, че тѣ ся нарѣкли тѣй отъ рѣкъгъ Волгъ, около коѣто живѣли; но туй повтореніе у всичкигъ Византійскы писатели, не ни ся вжда толкозь вѣрно, защото не може да одържи критикѣ. Другы казвать че думата Българинъ, не знамъ на кое си нарѣчіе, пмала значеніето на днешното *Базиреминъ*, търговецъ, и ужъ тѣй ся наричали Българитъ, защото тргували съ кожи и други работы по Волгъ. Трети произвождатъ названіето Блгари отъ името на Болга или Блгера нѣкой си князь що имали. А отъ новитъ—думѣтъ Българинъ нѣкои ѣъ произвеждатъ отъ *Блаъ*, *Благаринъ* т. е. който има всички Блага, и това мнѣніе исказва Н. Прѣосв. Иларіонъ Михайловскый. — И. А. Богоровъ даваше мнѣніе че Българинъ може да происхожда отъ *Плугъ*, *Пльгъ*, *Плгаринъ*, т. е. орачь, земледѣлецъ. — П. Беронъ произвеждаше името Българинъ отъ *Был-горенъ*. — Раков-